

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 31Ek/793/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119288262
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119288262.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX V., v zast.: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36868221, proti povinnému: Jozef U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX, XXX XX H. L., podnikajúci pod obchodným menom G. U., M.: XXXXXXXX, o vymoženie 2 125 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 31Ek/793/2019 zo dňa 12.06.2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 12.06.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 9,70 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal z tarifnej hodnoty (istiny) 2 125 Eur, na rozdiel od oprávneného, ktorý si v časti „F) Trovy exekúcie - oprávnený“ návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 120,60 Eur, pričom vychádzal z tarifnej hodnoty 2 450 Eur (istina + úrok z omeškania ku dňu podania návrhu v sume 60,50 Eur + trovy konania v sume 264,50 Eur) á 50,50 EUR (jedna polovica úkonu) + 2 x režijný paušál á 9,80 Eur. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, vyšší súdny úradník uviedol, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahŕňa do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62). Do pozornosti dal tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015. na základe vyššie uvedených skutočností po prepočte trov právneho zastúpenia (vychádzajúc z tarifnej hodnoty t. j. z istiny vo výške 2125 Eur) predstavoval jeden polovičný úkon právnej služby v exekučnom konaní sumu 45,65 Eur. Za 2 úkony právnej služby v exekučnom konaní potom patria oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 110,90 Eur (45,65 x 2 + 9,80 x 2). V prevyšujúcej časti 9,70 Eur (120,60 Eur - 110,90 Eur) považoval vyšší súdny úradník trovy právneho zastúpenia ako uplatnené v rozpore s § 13

a ods. 2 písm. c) Vyhlášky, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 9,70 EUR zamietol.

2/ Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi. Judikatúra, na ktorú súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazoval nie je aplikovateľná na toto konanie, nakoľko táto judikatúra sa netýka exekučných konaní. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena vecí alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota vecí, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu. V danom prípade sa právna služba týka dlžnej sumy v zmysle exekučného titulu, ktorá dlžná suma bola vyčíslená ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (ku dňu začatia poskytovania právnej služby). Povinný v určenej lehote neuhradil nie len istinu ale napr. aj trovy konania. Výška peňažného plnenia, ktorej sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby pre účely určenia tarifnej hodnoty je preto iná v konaní vo veci samej a iná v exekučnom konaní. V tejto súvislosti nie je možné analogicky poukazovať na právnu úpravu upravujúcu poplatkovú povinnosť, nakoľko súdny poplatok z návrhu na vykonanie exekúcie je rovnaký bez ohľadu na výšku vymáhanej sumy.

3/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

6/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

7/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

8/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

9/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no vyhodnotil ju ako nedôvodnú a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým zamietol návrh na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 9,70 Eur považoval za správne.

10/ Na doplnenie ešte uvádza, že príslušenstvo pohľadávky nebolo oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec. Úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, medzi ktoré nepochybne patria aj trovy súdneho konania, v ktorom bola pohľadávka uplatnená (in: Fekete I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 1. zväzok, všeobecná

časť, 2017) sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci.

11/ Z rozhodovacej praxe súdov v SR vyplýva, že v základnom (vyhľadávacom) konaní sa pri určení výšky odmeny advokáta vychádza primárne z pohľadávky - istiny, o ktorú sa spor vedie (napr. uznesenie NS SR 2MCdo 13/2014 z 29.10.2015). Výnimkou z tohto pravidla je prípad, ak by bolo vymáhané nezaplatené príslušenstvo samostatne - vtedy by samo bolo základom pre výpočet odmeny advokáta. Uvedené platí tak v základnom ako aj exekučnom konaní. V prejednávanej veci o taký prípad nejde. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na vymoženie samostatného úroku z omeškania ani samostatných trov základného konania, ale nárok na zaplatenie istiny. Nie je preto daný dôvod, prečo by mal vo vykonávanom konaní nastať odklon od tejto praxe a zahŕňať príslušenstvo pohľadávky do základu pre výpočet odmeny advokáta. V exekučnom konaní nemožno uvažovať o zmene charakteru príslušenstva (aj keď bolo priznané exekučným titulom), pokiaľ je uplatňované spolu s istinou. Exekučný poriadok v § 199e pri určení výšky trov advokáta (ako právneho zástupcu niektorého z účastníkov exekučného konania), výslovne odkazuje na ustanovenia o tarifnej odmene podľa § 9 až 14 vyhlášky o odmenách advokátov. Ustanovenie § 10 vyhlášky o odmenách advokátov ako základné ustanovenie o sadzbe tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby pri peňažnom plnení (alebo cene veci/práva), tzv. sadzobník, sa používa tak v základnom (vyhľadávacom konaní) ako aj v následnom, vykonávanom konaní. Pre účely stanovenia odmeny v exekúcii sa sadzba inak platná pre ostatné konania znižuje o polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov. To znamená, že advokát v exekučnom konaní obdrží 50% toho, čo by inak obdržal v inom type súdneho konania. Z vyhlášky o odmenách advokátov nemožno vyvodiť, že v exekučnom konaní sa má odmena advokáta zvyšovať z dôvodu zahrnutia príslušenstva (hoc aj judikovaného) do základu pre jej výpočet, teda nerozlišuje ohľadne základu (čo do neho zahrnúť) pre výpočet odmeny advokáta či ide o exekučné alebo iné súdne konanie. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR možno nepriamo zistiť, že pri priznaní odmeny advokáta v exekučnom konaní vychádzal z istiny (bez jej príslušenstva) ako výpočtového základu (napr. 8ECdo 238/2014, 3Oboer 134/2015).

12/ V Exekučnom poriadku sa používa v jeho jednotlivých ustanoveniach predovšetkým pojem vymáhaný nárok. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku, na ktoré oprávnený poukazuje, má ten v návrhu na vykonanie exekúcie rozčleniť vymáhaný nárok týkajúci sa peňažného plnenia na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného. Z tohto ustanovenia však nevyplýva, že by mal oprávnený nárok na odmenu z celého vymáhaného nároku, o čom svedčí aj skutočnosť, že medzi rozčlenenými zložkami zákon uvádza aj trovy exekúcie oprávneného. Ak by súd prijal názor oprávneného, potom by si mohol uplatňovať aj trovy z trov exekúcie.

13/ Právny predpis, resp. jeho jednotlivé ustanovenia je potrebné vykladať v súlade s celkovým účelom právneho predpisu a teda v ich vzájomných súvislostiach, a nie izolovane. Rozčlenenie nároku v ustanovení § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku má podľa názoru sudcu v exekučnom konaní význam nie pre určenie výšky odmeny advokáta, ale pre ďalší výkon exekúcie, napr. pri uspokojovaní vymáhaného nároku - jeho jednotlivých zložiek - podľa priority (§ 60 Exekučného poriadku), pri rozvrhu výťažku (§ 157 Exekučného poriadku) alebo aj pri rozhodovaní súdu o návrhu na vykonanie exekúcie ohľadom nároku na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky (§ 53 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku).

14/ Oprávnenému však možno prisvedčiť, že v tomto prípade bolo použitie analógie so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nesprávne, nakoľko súdny poplatok v exekučnom konaní je fixný bez ohľadu na výšku peňažného plnenia. Na druhej strane ale zároveň treba uviesť, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí časti návrhu oprávneného nespočívalo len na tomto dôvode, ale bolo použité podporne, a preto aj keď námietku v tejto časti možno považovať za dôvodnú, sama osebe nebola dostatočným dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka.

15/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť oprávneného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 31Ek/793/2019 zo dňa 12.06.2019.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.